

Сятиня Микола Богданович
курсант факультету підготовки фахівців
для підрозділів стратегічних розслідувань

науковий керівник:

Свердлов Дмитро Вікторович
викладач кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДРОЗДІЛІВ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПРЕВЕНЦІЇ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ПОЛІЦІЇ

Варто почати з того, що розвиток та соціальне становище дітей та молоді є чи не найголовнішим показником рівня суспільства. Вважаємо, що своєчасне та вдале запобігання порушенню основоположних прав та свобод дітей, створення можливостей для всебічного розвитку молоді є запорукою прогресу держави в цілому. Актуальність даної тематики обумовлена важливістю захисту підростаючого покоління від порушення їх прав та свобод.

Хочемо відзначити те, що основним нормативно-правовим актом, яким урегульовано права дітей є Конвенція ООН про права дитини. У даному НПА закріплено основні права та свободи дітей, що мають забезпечуватися кожною державою, яка ратифікувала Конвенцію. На нашу думку, важливою проблемою щодо дотримання прав дітей є тенденція до зростання рівня безпритульності. Вітчизняним нормативно-правовим актом, що регулює питання діяльності підрозділів ювенальної превенції є Закон України «Про Національну поліцію» [1].

Паралельно з проблемою дитячої бездоглядності або незалежно від неї в Україні спостерігається зростання рівня наркоманії, алкоголізму, проституції, жебрацтва серед неповнолітніх, явища соціальної дезадаптації підлітків, збільшується число дітей із девіантною поведінкою. Про складність ситуації свідчить також погіршення стану здоров'я сучасних дітей і молоді, що не може не позначитися на генофонді українського народу. Небезпека полягає в тому, що вживання алкоголю та наркотиків стає певною цінністю сучасної молодіжної субкультури, перетворюється в атрибут способу життя.

Динаміка зростання за останнє десятиліття кількості молодих людей із девіантною поведінкою та урізноманітнення форм девіацій не лише доводять складність, глибину, полімотивованість цієї проблеми, а й підтверджують неефективність здійснюваних превентивних заходів та недосконалість науково-методичного забезпечення превентивного виховання дітей різних

вікових періодів.

Усе вищезазначене тільки сприяє розвитку негативних криміногенних процесів у дитячому середовищі, що потребує вдосконалення певних методів превентивної (профілактичної) роботи серед підлітків, попередження бездоглядності та безпритульності дітей, вжиття скоординованих заходів щодо соціального захисту дітей, їх охоплення заходами правового виховання та організованого дозвілля, засвоєння правил безпечної поведінки, більш активної пропаганди серед підлітків здорового способу життя [2, с.56].

Вважаємо, що в даному контексті варто звернути увагу на превентивні заходи щодо дотримання прав дітей та забезпечення їх комфортного існування, серед яких виокремимо такі:

- захист від негативних явищ, що можуть спричинити зміну ціннісних орієнтацій, світогляду та соціального самопочуття молоді;
- розробка новітньої державної молодіжної політики для вдосконалення системи виховання та освіти молоді, методів реалізації соціальних, економічних та духовних потреб;
- розробка заходів, спрямованих на організацію дозвілля: відновлення і будівництво культурних, спортивних і розважальних об'єктів дозвілля;
- розробка заходів та прийомів, спрямованих на формування здорового способу життя дітей та молоді, посилення контролю за дотриманням кримінального законодавства з боку органів Національної поліції;
- посилення всіх видів відповідальності за порушення основоположних прав дитини.

Вартими уваги є останні кроки в реформуванні органів МВС, серед яких було створення відділів ювенальної поліції в системі Національної поліції України. Ці відділи призначені для розкриття, попередження та профілактики вчинення злочинів серед неповнолітніх, тобто осіб, які не досягли 18 років, також основною функцією є нагляд за дотриманням прав та основоположних свобод дитини. Важливими є правовиховні заходи, що проводяться співробітниками ювенальної поліції в дитячих садках, школах, коледжах, де під час безпосереднього контакту з дітьми, співробітники пояснюють, якими правами наділена кожна дитина, та куди вони можуть звернутися в разі їх порушення.

У висновках можна сказати те, що на даний момент права дітей у нашій країні не захищені в повній мірі. Частими є їх порушення із боку батьків, вчителів і держави. Важливою є роль правоохоронних органів у дотриманні основоположних прав дітей, адже саме на цей орган покладено даний обов'язок. Вважаємо за потрібне більш детально регламентувати процес дотримання прав дітей та посилити відповідальність для тих, хто їх порушив.

1. Закон України «Про Національну поліцію» : наук.-практ. комент. МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ; за заг. ред. д-ра юрид. наук, доц. В.В. Сокурєнка; [О.І. Безпалова, К.Ю. Мельник, О.О. Юхно та ін.; передм. В.В. Сокурєнка]. Харків, 2016. 408 с.

2. Захист дітей, які потребують особливої уваги суспільства. Статистичний збірник. Київ, 2018. 77 с.